

Vergaderjaar 2004–2005

28 385

Evaluatie Meststoffenwet

26 729

Integrale aanpak Mestproblematiek

Nr. 54

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKWALITEIT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 september 2005

Hierbij beantwoord ik, mede namens de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de vraag van de vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit inzake de brief van de heer Hartman van de «Linda Hoeve» uit Oldeberkoop over de grondsoortenkaart voor het mestbeleid.

De vaste commissie voor LNV verzoekt mij een reactie te geven op de klachten en constatering in die brief.

De grondsoortenkaarten zijn vastgesteld volgende de criteria van het voorgestelde artikel 1, eerste lid, onderdelen n tot en met p, en derde lid, van de Meststoffenwet.

Bij de opstelling van deze kaarten is door Alterra gebruik gemaakt van de meest actuele gegevens die beschikbaar zijn, zowel wat betreft grondsoort als wat betreft de perceelsgrenzen. De kaarten zullen uiteindelijk in definitieve vorm worden vastgesteld bij het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet dat per 1 januari 2006 van kracht zal worden.

Een ieder is van april 2005 tot 1 juli 2005 in de gelegenheid gesteld om te controleren of de op de kaarten weergegeven informatie de werkelijkheid weerspiegelt. Het kan immers voorkomen dat perceelsgrenzen inmiddels gewijzigd zijn of dat een bedrijf de juistheid van de indeling bij een bepaalde grondsoort betwist. Bovendien bepaalt Alterra de grondsoort per gebied, niet per perceel. In juni zijn op verzoek van de sector voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd over de grondsoortenkaarten. Problemen gemeld op deze bijeenkomsten zijn uitgezocht en afhankelijk van het resultaat verwerkt op de grondsoortenkaarten. Daarnaast is het altijd mogelijk om onjuistheden op de bodemkaart te melden.

De grondsoort wordt vastgesteld aan de hand van het bodemmateriaal binnen de laag van 0 tot 80 cm onder het maaiveld. Het belangrijkste bodemmateriaal binnen deze laag bepaalt de grondsoort op een locatie.

Het systeem van bodemclassificatie is gemaakt door De Bakker en Schelling in de jaren zestig van de twintigste eeuw. Voor het opstellen van het systeem hebben zij aansluiting gezocht bij internationale classificaties, de opzet van het systeem is terug te vinden in het boek *Systeem voor bodemclassificatie voor Nederland* uit 1966 van De Bakker en Schelling. Alle huidige bodemkaarten van Nederland zijn gebaseerd op dit classificatiesysteem.

In totaal hebben ongeveer 400 van de 80 000 agrarische ondernemers van de inspraakmogelijkheid gebruik gemaakt. Thans wordt deze inspraak verwerkt. Conform mijn toezeggingen zullen in het debat met de Tweede Kamer ten tijde van behandeling van de Meststoffenwet eventuele fouten worden hersteld die zijn aangetoond middels een representatief bodemonderzoek in de grondsoortenkaarten.

Van oudsher brengt Alterra de grondsoort van Nederland in kaart. Indien een ondernemer het niet eens is met de grondsoortindeling van zijn percelen kan er een representatief bodemonderzoek voor het specifieke perceel plaatsvinden door Alterra of een ander bodemkundig instituut. De kosten van een dergelijk bodemonderzoek zijn voor rekening van de ondernemer. Dit was eveneens het geval bij de vaststelling van de huidige Zand- en Lösskaarten. De resultaten van dergelijke onderzoeken worden door Alterra (Wageningen UR) beoordeeld. Alterra bepaalt dus uiteindelijk de grondsoort van het perceel. Alterra is echter een onafhankelijk wetenschappelijk instituut, dat geen belang heeft bij het vaststellen van deze of gene grondsoort. Daarom vind ik dat er geen sprake is van belangenverstrengeling.

Net zoals ik niet 100 procent kan uitsluiten dat ondernemers benadeeld worden, kan ik ook niet 100 procent uitsluiten dat ondernemers onterecht beoordeeld worden.

Ik acht het aantal fouten relatief zeer gering. Desondanks zal ik de terecht bezwaren van de betrokken ondernemers zo ruimhartig mogelijk beoordelen binnen de juridische kaders van de bewijsvoering.

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
C. P. Veerman